

§ 6. 1. Przechowywanie i przygotowywanie wyrobów lakierowych stanowiących zapas dobowego zużycia może odbywać się w oddzielnych pomieszczeniach, przeznaczonych wyłącznie bądź do przechowywania, bądź do przygotowywania takich wyrobów i odpowiadających przepisom § 3 ust. 1.

2. Jeżeli zapas wyrobów lakierowych nie przekracza 500 kg na jedną zmianę, przechowywanie i przygotowywanie tych wyrobów może odbywać się w jednym wspólnym pomieszczeniu.

3. Mieszanie i rozcieńczanie wyrobów lakierowych powinno odbywać się w szczelnie zamkniętych naczyniach-mieszalnikach, zabezpieczonych przed możliwością iskrzenia i gromadzenia się elektryczności statycznej.

4. Wyroby lakierowe oraz rozpuszczalniki i rozcieńczalniki mogą być przechowywane i transportowane tylko w naczyniach niepalnych, nie tłukących się oraz szczelnie zamkniętych.

5. Na stanowiskach pracy można przechowywać wyroby lakierowe oraz rozpuszczalniki i rozcieńczalniki tylko w ilościach niezbędnych do zapewnienia ciągłości procesu produkcyjnego jednej zmiany, w naczyniach szczelnie zamkniętych i ustawionych w odległości co najmniej 1 m od źródła wydzielania ciepła.

6. Na opakowaniu wyrobów lakierowych oraz rozpuszczalników i rozcieńczalników ważących więcej niż 5 kg powinny znajdować się symbol wyrobu, nazwa zawartości, nazwa wytwórcy oraz temperatura zapłonu kompozycji rozpuszczalników użytych do danego wyrobu lakierowego.

§ 7. 1. W pomieszczeniach lakierni dopuszcza się stosowanie środków transportu ciągłego lub wózków pod warunkiem wykonania ich i utrzymywania w stanie uniemożliwiającym iskrzenie i nagrzewanie łożysk powyżej temperatury dopuszczalnej w danych kategoriach niebezpieczeństwa pożarowego lub wybuchowego pomieszczeń.

2. Dopuszcza się zainstalowanie w kabinach natryskowych elektrycznych urządzeń podnośnikowych lub przenośnikowych pod warunkiem przeciwwybuchowego ich wykonania.

§ 8. 1. W pomieszczeniach lakierni zabronione jest przechowywanie zbędnych materiałów palnych i przedmiotów zbędnych do prac malarskich.

2. We wszystkich pomieszczeniach, w których są używane lub przechowywane wyroby lakierowe, rozpuszczalniki albo rozcieńczalniki, zabrania się stosowania ognia otwartego, palenia tytoniu i używania narzędzi powodujących iskrzenie.

3. Czyściwo należy przechowywać w specjalnych metalowych pojemnikach, szczelnie zamkniętych i ustawionych na zewnątrz pomieszczeń lakierni, przy czym czyściwo zużyte należy przechowywać oddzielnie i co najmniej raz

dziennie usuwać poza teren lakierni na miejsce do tego przystosowane.

4. Puste naczynia po wyrobach lakierowych należy przechowywać poza terenem lakierni w miejscu specjalnie na ten cel przeznaczonym.

§ 9. 1. Przed rozpoczęciem prac malarskich (przy systemie zmianowym — przed każdą zmianą) wszystkie pomieszczenia powinny być należycie przewietrzone przez uruchomienie urządzeń wentylacyjnych.

2. W razie przerwy w działaniu urządzeń wentylacyjnych należy natychmiast przerwać wszystkie czynności malarskie oraz ogrzewanie suszarek.

§ 10. 1. Po zakończeniu prac malarskich wszystkie naczynia z podręcznym zapasem wyrobów lakierowych należy szczelnie zakryć i przenieść do pomieszczenia przeznaczonego do przechowywania wyrobów lakierowych.

2. Wanny lakiernicze oraz inne pojemniki należy po zakończeniu pracy zabezpieczyć przed parowaniem rozpuszczalników lub rozcieńczalników przez szczelne zakrycie otworów pokrywami, przetłoczenie lakierów do zbiorników zasilania lub w inny podobny sposób.

§ 11. 1. Oczyszczanie kabin natryskowych, przewodów wentylacji wyciągowej oraz innych urządzeń i miejsc narażonych na osadzanie się cząstek wyrobów lakierowych powinno odbywać się co najmniej raz na dwa tygodnie z zachowaniem wszelkich środków ostrożności i przy użyciu narzędzi nie powodujących iskrzenia.

2. Naprawy oraz remonty instalacji i urządzeń, dokonywane przy użyciu ognia i narzędzi powodujących iskrzenie, można przeprowadzać tylko po uprzednim usunięciu z pomieszczeń wyrobów lakierowych, rozpuszczalników i rozcieńczalników, po dokładnym oczyszczeniu pomieszczeń i urządzeń z pozostałości wyrobów lakierowych i osadów oraz po dokładnym przewietrzeniu pomieszczeń.

3. Sprawdzanie działania urządzeń lakierniczych, manometrów i zaworów bezpieczeństwa przy urządzeniach pracujących pod ciśnieniem oraz dokonywanie przeglądów i prac konserwatorskich instalacji i urządzeń elektrycznych, ogrzewniczych, transportowych i wentylacyjnych powinno odbywać się co najmniej raz na tydzień.

§ 12. Pomieszczenia lakierni powinny być wyposażone w sprzęt i środki gaśnicze.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego w malarniach-lakierniach oraz w składach farb i lakierów (Dz. U. Nr 32, poz. 130).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 października 1966 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: M. Moczur

243

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 września 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego oraz prowadzenia ewidencji ludności.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. z 1961 r. Nr 33, poz. 164 i z 1963 r. Nr 15 poz. 77) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 listopada 1961 r. w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego oraz prowadzenia ewidencji ludności (Dz. U. z 1961 r. Nr 56, poz. 313 i z 1963 r. Nr 32, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 3 dodaje się nowy § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Dopełnienie obowiązku meldunkowego, który powstał w związku z urodzeniem dziecka, zgonem osoby lub zmianą nazwiska na skutek zawarcia małżeństwa, następuje przez zarejestrowanie tych faktów we właściwym urzędzie

stanu cywilnego bez potrzeby dostarczenia zgłoszenia meldunkowego.”;

2) w § 5 skreśla się ust. 3 i 4.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: M. Moczar

244

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 sierpnia 1966 r.

dotyczące przystąpienia Tunezji do Uzupełniającej konwencji w sprawie zniesienia niewolnictwa, handlu niewolnikami oraz instytucji i praktyk zbliżonych do niewolnictwa, podpisanej w Genewie dnia 7 września 1956 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 11 Uzupełniającej Konwencji w sprawie zniesienia niewolnictwa, handlu niewolnikami oraz instytucji i praktyk zbliżonych do niewolnictwa, podpisanej w Genewie dnia 7 września 1956 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 33, poz. 185),

Rząd Tunezji złożył Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 15 lipca 1966 r. swój dokument przystąpienia do powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

245

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 sierpnia 1966 r.

w sprawie przystąpienia Trynidadu i Tobago do Konwencji o prawach politycznych kobiet, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 31 marca 1953 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. V Konwencji o prawach politycznych kobiet, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 31 marca 1953 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 16, poz. 86), Rząd Trynidadu i Tobago złożył

dnia 24 czerwca 1966 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia do powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 — skrzynka pocztowa nr 14) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opiata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,—, półrocznie 45,— zł.
Opiata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Opiata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Opiata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzwościnkowym przekazem pocztowym na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 05, dz. 40, § 52. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw. Prenumeratę można zgłaszać również bezpośrednio w punkcie sprzedaży w Warszawie, przy Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymostku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyńcu, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 (skrzynka pocztowa nr 14).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.